

# **Intervju med Marlies Kücking, ledamot i Opus Deis centralråd**

Här nedan följer en intervju gjord av nättidskriften Zenit med Marlies Kücking, ledamot i Opus Deis centralråd. Marlies Kücking föddes i Köln och har en licenciатexamen i tysk och engelsk filologi. Hon arbetar i Verkets centrala styrelse sedan 1964.

2005-08-04

**Du är säkert den kvinna som innehar den viktigaste posten inom Opus Dei, men du är inte så känd utanför organisationen. Är det en särskild strategi man har liksom den helige Josemaría, att gömma sig och försvinna för att inte ge upphov till personkult?**

Ett särdrag för Opus Deis regeringsarbete i de olika instanserna och därför också i Centralrådet som jag tillhör, är den kollegiala aspekten. Var och en av dess medlemmar har sina särskilda uppdrag, särskilda uppgifter att utföra, och jag skulle inte vilja säga att de kan klassificeras som mer eller mindre viktiga. De utförs i samråd med de andra, och föregås alltid av en noggrann studie gjord av flera personer i samråd.

Jag är säker på att ingivelsen att det var på detta sätt som Opus Dei skulle styras, var något som den helige

Josemaría fick ta emot som en särskild nåd av Gud i början av Opus Deis existens. Det förhindrar både enväldshärskandets tyranni och det anonyma styrets brist på ansvar.

Det är kanske lämpligt att påminna om att när man inom Opus Dei talar om uppdrag eller styre, refererar man till uppgifter vars ändamål är helt och hållet andliga. De syftar till utbildning i den kristna läran. Opus Dei, så sade dess grundare, är ”en enda stor katekesundervisning”.

Vad det handlar om är att för prelaturens medlemmar, för medarbetarna och de tusentals övriga personer som står Opus Dei nära, ge tillgång till medel som hjälper dem att på ett helgjutet sätt leva sin tro mitt i världen, göra så att de kan möta Kristus i sina yrkesaktiviteter, familjelivet och i umgänget med sina vänner. Det kräver som ni förstår ett minimum

av samordning och organisation. Det är där som styrelsen som jag talat om kommer in.

## **Hur fungerar Verkets regeringsarbete? Vilken är Centralrådets ledamöters uppgift?**

Min uppgift är att tillsammans med de andra ledamöterna informera prelaten om frågor som har att göra med Opus Deis apostoliska arbete bland kvinnor i hela världen, presentera studier om nya projekt, liksom beslut man kommit fram till rörande många frågor som kommer oss till handa från de olika länder där prelaturen verkar och från andra platser där det finns medlemmar i Opus Dei.

Jag nämnde tidigare det kollegiala styrelsesättet. Nu skulle jag vilja tillägga ytterligare en aspekt i detta, som är decentraliseringen och respekten för den frihet och autonomi som de regionala och

lokala enheterna åtnjuter. Det är viktigt att tänka på att det bland prelaturens medlemmar, som alla besjålas av samma anda som funnits sedan begynnelsen och alltid kommer att finnas, också finns en mångfald olika sätt att tänka och vara, olika omständigheter i det samhälle de lever i och en skiftande utveckling på prelaturens apostoliska arbete.

**Känner du dig som en chef för en multinationell firma, mamma i en stor familj, medarbetare till en biskop eller kamrat och syster till de 45 000 kvinnor som tillhör prelaturen?**

Den frågan har jag aldrig ställt mig, jag lovar. En chef har jag aldrig ansett mig vara. "Opus Dei är en liten del av Kyrkan", brukade den heliga Josemaría säga. Och inom Kyrkan är det av grundläggande vikt, på grund

av Guds kärlek till oss, att utöva kärlek, bry sig om varandra.

Inom prelaturen hyser vi stor kärlek till varandra. Vi delar på glädjeämnen och bedrövelser, försöker stå nära dem som är sjuka och trötta och därför behöver mest hjälp. Denna förpliktelse, som jag skulle vilja kalla en ljuvlig förpliktelse, är det naturligtvis i första hand prelaten som skall utföra och tillsammans med honom alla föreståndarna, var de än befinner sig.

**Det har nyligen gått 30 år sedan Opus Deis grundare avled. Du har vid något tillfälle sagt att detta helgons ”moderliga omsorg” imponerade på er. Vad menar ni med det?**

Den helige Josemaría var för sina söner och döttrar och för alla som kom honom nära, både som en far och en mor. Som alla mödrar

behövde han bara kasta en blick på någon för att förstå att han eller hon inte mådde bra, hade magrat eller kanske hade något bekymmer. Han delade våra glädjeämnen och bedrövelser, visste att ställa en fråga som rörde den tilltalades förhoppningar, han kände till vad som var viktigt för var och en av oss.

Men hans kärlek var inte av det sentimentala slaget. Som en god moder kunde han också vara stark och säga ifrån när det behövdes. Han gjorde det klart och tydligt och på samma gång med oändlig kärlek. Jag kan bekräfta genom egen erfarenhet att man efter varje sådant samtal kände sig lättad och på samma gång tacksam. Det hände ofta att han några timmar därefter eller följande dag gav något litet bevis på sin kärlek som gjorde klart ”att det inte var så farligt”.

pdf | Dokument automatiskt skapad  
från [https://opusdei.org/sv-se/article/  
intervju-med-marlies-kucking-ledamot-  
i-opus-deis-centralrad/](https://opusdei.org/sv-se/article/intervju-med-marlies-kucking-ledamot-i-opus-deis-centralrad/) (2026-03-12)